

פג:

הנשרפין פרק תשיעי סנהדרין

תורה אור

מסורת הש"ס

1. וכל ד לא יאכל קדש חרוב ברוח חסדי לא יאכל קדש: ויקרא כ"ו
2. ושמואל את משמרתו ולא ישאו עליו חטא ושמו בו כי יחללו בני יי מקדשים: ויקרא כ"ט
3. ואתה ונבין אתך חשמונה את בהתבטם לכל רבר המבט ולמטות לפריכה ועברתם עברת מתנה אתן את כהונתם והתן אתה קרבן: כפרו יח
4. דבר אל אהרן ואל בניו וקרו מקדשי בני ישראל ולא יחללו את שם קדשי אשר הם מקדשים לי אני יי: ויקרא כ"ב
5. ואבלי ענו ישא כי את קדש יחללו וברית תפס הרוח עמיהם: ויקרא י"ח
6. קדשים יהיו לאלהיהם ולא יחללו שם אלהיהם כי את אשר יחללו אלהיהם הם מקריבים וקרו קדש: ויקרא כ"א
7. והגרת אתם אבנטי אהרן ובניו והבשיל להם מבעית והיה להם כותה לחקת עולם ומלאת יד אהרן ויד בניו: שמו ט"ט
8. ואם לא תמנע דודי עד שדוקה שתי ירתיים או שני בני יונה אחד לעלה ואחד לחקת וספר עליה הבהן וטוריה: ויקרא י"ב
9. בבאם אל אהל מועד ירחצו מים ולא ימותו או בגשמים אל המזבח לשרת להקטיר אשה שמו ל כ
10. ויין ושכר אל תשת אתה ונבין אתך בבאכם אל אהל מועד ולא תתנו חקת עולם לירחיבם: ויקרא י"ט
11. וראשם לא יגזלו ופרעו לא ישלחו כסום יבסמו את ראשיהם: ויקרא כ"ב
12. ויין לא ישאו כל ברוך בבואם אל הקדש דבשיות: יחזקאל כ"ד
13. בה אמר אדני אלהים כל בן נבר ערל לב וערל פשו לא יבוא אל מקדשי לכל בן נבר אשר ברוך בני ישראל: יחזקאל כ"ד

פרט זו שמוחללת ועומרת. מימה דכפ' השומע והמעלה (זכחים ד' ק"ו). פליגי במתנין ר' יוסי הגלילי ורבנן בטמא שאכל קדש טמא דר' יוסי הגלילי פוטר שלא אכל אלא דבר טמא אמרו לו חף טמא שאכל את הטבור כיון שנגע בו טימאהו והשתא מיקשי להו תרומה אלא על כרחיך בשמח לו חסדו הכא נמי ימא הכי וי"ל דרבנן הוו ידעי דר' יוסי הגלילי לא איירי בתבט לו חסדו (ו"ס"ד) דמשכח לה תרומה שלא הוכשרה או גילשה צמי פירות אי נמי כגון שנטמא הגוף ואת"כ טעמא התרומה כדאמר התם בגמרא" ונפרק גיד הנשה (מילין ד' ק"א). וס"ס גבי קדש וקרא דפטר במחוללת בשנטמא חמלה וילפינן מינה בעלמא דאין איסור חל על איסור ומאן דאית ליה איסור חל על איסור יאמר דשאינן התם דגלי קרא וכן משמע בפרק כל הבשר (ס"ד ק"י): וס"ס: **ושבול** יום ששימש שבול. מימה מופק לן מדכתיב גבי טבול יום וצא השמש וטהר מכלל שהוא טמא כדנפקא לן מחוסר כפורים כפוק דמכתיב וטהרה מכלל שיהא טמא ומיך ה"ר חיים דגני טבול יום איכא למדרש וטהר עהר יומא דדרשין לרבות (ד' ג') אכל וטהרה לא שייך לרבות הכי ואע"ג דבפרק הערל (יבמות ד' ע"ד) וס"ס דרשין וטהרה"ס לטבול יום ההיא מחוסרת כפרה היא וע"י מכלל שיהא טמא לא אחי מיניה טבול יום גרדיא מיהו קשה דאיכא קרא אחרינא ויבדקשים לא יאכל עד וגו' דמוקמינן צפ' הערל (ס"ס) כוז בעל שמי לריות דלאו בר קרבן הוא ולענין תרומה וימא מכלל שיהא טמא וי"ל דרבי סימאי דרשין הכא טבול יום מקרא אחרינא סבר לה כהנא דפליג התם אמנא דבי רבי שמעאל דמוקי ליה התם כוז בעל שלג ראות ומיהו קשה דגני נגיעה כתיב (ויקרא י"ח) וטמא עד הערב וטהר וצ"ח לומר דאי לאו קרא דרבי סימאי דרשין טבול יום מולא יחללו לא הוה דרשין מחוסר כפרה מוטעה מכלל שיהא טמא ולא טבול יום מוטעה מכלל שיהא טמא משום דקלישא טומאתיה אכל מיון דלשכתן קרא כהדיא לטבול יום אע"ג דקלישא טומאתיה תו דרשין מיניה שפיר מחוסר כפורים ואת"כ בפרק שלשה מינין (טור ד' מה' וס"ס) וכפ"צ (ו' דנרכות) (ד' ט') דדרשין טמא יהיה לרבות טבול יום עוד טומאתו בו לרבות מחוסר כפורים

פרט לזו שמוחללת ועומרת: וזר שאכל את התרומה: אמר זר: זר שאכל את התרומה לוקה אמרי ליה רב כהנא ורב אסי לרב לימא מר במיתה דכתיב וכל זר לא יאכל קדש: אני ה' מקדשם הפסוק הענין מיתבי ואלו הן שבמיתה זר האוכל את התרומה מתניחא אדרב קא רמית לרב תנא הוא ופליג: וזר ששימש דכתיב והזר הקרב ימות: וטמא ששימש כדבעא מיניה רב חיאי בר אבין מרב יוסף מניין לטמא ששימש שהוא במיתה דכתיב דבר אל אהרן ואל בניו ויגזרו מקדשי בני ישראל ולא יחללו את שם קדשי וילוף חילול חילול מתרומה מה להלן במיתה אף כאן במיתה וילוף חילול חילול מותר מה להלן כרת אף כאן כרת מסתברא מתרומה הוה ליה למילף שכן גוף טמא מקורב ברבים אדרבה מותר ה"ל למילף שכן קדש פנים פיגול וותר חילול דרבים מחילול דרבים עדיף: טבול יום ששימש: מנלן דרתינא ר' סימאי אומר רמו לטבול יום שאם עבר חילול מניין ת"ל קדושים יהיו לאלהיהם ולא יחללו אם אינו ענין לטמא ששימש דנפקא לן מויגורו תניהו ענין לטבול יום ששימש וילוף חילול חילול מתרומה מה להלן במיתה אף כאן במיתה: ומחוסר בגדים ימנלן אמר רבי אבהו אמר רבי יוחנן ומטו בה משמיה דרבי אלעזר בר' שמעון ורחמתי אותם אבנטי בומן שבגדיהם עליהם כהונתם עליהם אין בגדיהם עליהם אין כהונתם עליהם והוה להו זרים וואמר מר זר ששימש במיתה: ומחוסר כפרה מנלן אמר רב הונא דאמר קרא וכפר עליה הבהן וטהרה כ"טוהרה מכלל שהיא טמאה ואמר מר טמא ששימש במיתה: ושלא רחוק ידים ורגלים מנלן דכתיב כ"בבאם אל אהל מועד ירחצו מים ולא ימותו: ושתיי יין דכתיב י"ב וישכר אל תשת וגו': ופרועי ראש דכתיב י"א ראשם לא יגזלו ופרעו לא ישלחו וכתוב בתריה י"ב ויין לא ישאו יתחש פרוע ראש ושתיי יין מה שתיי יין במיתה אף פרועי ראש במיתה: אבל ערל אונן יושב באוהרה ערל מנלן אמר רב חסדא דבר רזא מתורה: משה רבינו לא למדנו עד שבא יחזקאל בן בוזי ולמדנו כ"ב כל בן נבר ערל לב וערל

לימא מר כמיסה דכתיב (בתריה"ו) ומתו בו כי יחללוהו וכל זר לא יאכל קדש וכל פרשתא בתרומה קאי דכתיב (ויקרא כ"ג) וצא השמש וטהר ואמר יאכל מן הקדשים שאין כפרתו מעכבתו ואילו קדשים לא אכיל עד שיצא כפרה: הפסוק. בין ומתו בו ובין כל זר ומשמע דלא כתיב מימה אלא לגבי כהנים ומשום טומאה: וטורו ויבדלו מלעבוד: גוף טמא מותר כריסין. טמא ששימש וטמא שאכל תרומה שניהם פסולי הגוף ושניהם פסולי טומאה ויש להם היתר במקוה ומלולו צלשו מן הקדשים ויגזרו קדש ששימש ועסק בקדשים ויגזרו קדש ושניהם כפנים מה שאין כן בתרומה: ומגור אופס אכנע וגו'. והיתה להם כהונה משמע שעל ידי בגדיהם הויא כהונה: מכלל שיהא טמאה. קודם כפרה: בן נבר. כהן מומר ונעדרת כוכבים" שהוא ערל לב ומתכרו מעשיו ולא כפוששים: וערל

14. ועירובין כ" ישי"ג
15. זכחים כ" (א) זכחים כ" (א)
16. זכחים כ" (א) זכחים כ" (א)
17. זכחים כ" (א) זכחים כ" (א)
18. זכחים כ" (א) זכחים כ" (א)
19. זכחים כ" (א) זכחים כ" (א)
20. זכחים כ" (א) זכחים כ" (א)
21. זכחים כ" (א) זכחים כ" (א)
22. זכחים כ" (א) זכחים כ" (א)
23. זכחים כ" (א) זכחים כ" (א)
24. זכחים כ" (א) זכחים כ" (א)
25. זכחים כ" (א) זכחים כ" (א)
26. זכחים כ" (א) זכחים כ" (א)
27. זכחים כ" (א) זכחים כ" (א)
28. זכחים כ" (א) זכחים כ" (א)
29. זכחים כ" (א) זכחים כ" (א)
30. זכחים כ" (א) זכחים כ" (א)
31. זכחים כ" (א) זכחים כ" (א)
32. זכחים כ" (א) זכחים כ" (א)
33. זכחים כ" (א) זכחים כ" (א)
34. זכחים כ" (א) זכחים כ" (א)
35. זכחים כ" (א) זכחים כ" (א)
36. זכחים כ" (א) זכחים כ" (א)
37. זכחים כ" (א) זכחים כ" (א)
38. זכחים כ" (א) זכחים כ" (א)
39. זכחים כ" (א) זכחים כ" (א)
40. זכחים כ" (א) זכחים כ" (א)
41. זכחים כ" (א) זכחים כ" (א)
42. זכחים כ" (א) זכחים כ" (א)
43. זכחים כ" (א) זכחים כ" (א)
44. זכחים כ" (א) זכחים כ" (א)
45. זכחים כ" (א) זכחים כ" (א)
46. זכחים כ" (א) זכחים כ" (א)
47. זכחים כ" (א) זכחים כ" (א)
48. זכחים כ" (א) זכחים כ" (א)
49. זכחים כ" (א) זכחים כ" (א)
50. זכחים כ" (א) זכחים כ" (א)
51. זכחים כ" (א) זכחים כ" (א)
52. זכחים כ" (א) זכחים כ" (א)
53. זכחים כ" (א) זכחים כ" (א)
54. זכחים כ" (א) זכחים כ" (א)
55. זכחים כ" (א) זכחים כ" (א)
56. זכחים כ" (א) זכחים כ" (א)
57. זכחים כ" (א) זכחים כ" (א)
58. זכחים כ" (א) זכחים כ" (א)
59. זכחים כ" (א) זכחים כ" (א)
60. זכחים כ" (א) זכחים כ" (א)
61. זכחים כ" (א) זכחים כ" (א)
62. זכחים כ" (א) זכחים כ" (א)
63. זכחים כ" (א) זכחים כ" (א)
64. זכחים כ" (א) זכחים כ" (א)
65. זכחים כ" (א) זכחים כ" (א)
66. זכחים כ" (א) זכחים כ" (א)
67. זכחים כ" (א) זכחים כ" (א)
68. זכחים כ" (א) זכחים כ" (א)
69. זכחים כ" (א) זכחים כ" (א)
70. זכחים כ" (א) זכחים כ" (א)
71. זכחים כ" (א) זכחים כ" (א)
72. זכחים כ" (א) זכחים כ" (א)
73. זכחים כ" (א) זכחים כ" (א)
74. זכחים כ" (א) זכחים כ" (א)
75. זכחים כ" (א) זכחים כ" (א)
76. זכחים כ" (א) זכחים כ" (א)
77. זכחים כ" (א) זכחים כ" (א)
78. זכחים כ" (א) זכחים כ" (א)
79. זכחים כ" (א) זכחים כ" (א)
80. זכחים כ" (א) זכחים כ" (א)
81. זכחים כ" (א) זכחים כ" (א)
82. זכחים כ" (א) זכחים כ" (א)
83. זכחים כ" (א) זכחים כ" (א)
84. זכחים כ" (א) זכחים כ" (א)
85. זכחים כ" (א) זכחים כ" (א)
86. זכחים כ" (א) זכחים כ" (א)
87. זכחים כ" (א) זכחים כ" (א)
88. זכחים כ" (א) זכחים כ" (א)
89. זכחים כ" (א) זכחים כ" (א)
90. זכחים כ" (א) זכחים כ" (א)
91. זכחים כ" (א) זכחים כ" (א)
92. זכחים כ" (א) זכחים כ" (א)
93. זכחים כ" (א) זכחים כ" (א)
94. זכחים כ" (א) זכחים כ" (א)
95. זכחים כ" (א) זכחים כ" (א)
96. זכחים כ" (א) זכחים כ" (א)
97. זכחים כ" (א) זכחים כ" (א)
98. זכחים כ" (א) זכחים כ" (א)
99. זכחים כ" (א) זכחים כ" (א)
100. זכחים כ" (א) זכחים כ" (א)

מוסף רש"י
 ת"ל קדושים יהיו לאלהיהם. גבי טומאה כתיב כלמור ולא יחללו בני ישראל את שם ה' אלהיהם ואל יחללו את שם ה' אלהיהם הם מקריבים וקרו קדש: ויקרא כ"ב
 7. והגרת אתם אבנטי אהרן ובניו והבשיל להם מבעית והיה להם כותה לחקת עולם ומלאת יד אהרן ויד בניו: שמו ט"ט
 8. ואם לא תמנע דודי עד שדוקה שתי ירתיים או שני בני יונה אחד לעלה ואחד לחקת וספר עליה הבהן וטוריה: ויקרא י"ב
 9. בבאם אל אהל מועד ירחצו מים ולא ימותו או בגשמים אל המזבח לשרת להקטיר אשה שמו ל כ
 10. ויין ושכר אל תשת אתה ונבין אתך בבאכם אל אהל מועד ולא תתנו חקת עולם לירחיבם: ויקרא י"ט
 11. וראשם לא יגזלו ופרעו לא ישלחו כסום יבסמו את ראשיהם: ויקרא כ"ב
 12. ויין לא ישאו כל ברוך בבואם אל הקדש דבשיות: יחזקאל כ"ד
 13. בה אמר אדני אלהים כל בן נבר ערל לב וערל פשו לא יבוא אל מקדשי לכל בן נבר אשר ברוך בני ישראל: יחזקאל כ"ד

דכתיב י"א ראשם לא יגזלו ופרעו לא ישלחו וכתוב בתריה י"ב ויין לא ישאו יתחש פרוע ראש ושתיי יין מה שתיי יין במיתה אף פרועי ראש במיתה: אבל ערל אונן יושב באוהרה ערל מנלן אמר רב חסדא דבר רזא מתורה: משה רבינו לא למדנו עד שבא יחזקאל בן בוזי ולמדנו כ"ב כל בן נבר ערל לב וערל